

ساکن محله عبدالمطلب از تفاوت زیارت کربلا در پیاده روی اربعین با دیگر زمان ها می گوید

تعامل عزاداران ایرانی و عراقی

۲

صندوق
خاطرات

●● تعاملی متفاوت با مردم عراق در اربعین

«غیر از پیاده روی اربعین قبلا هم به کربلا مشرف شده ام، اما پیاده روی در این روزها تجربه خاصی است.» حسین آقا با تأکید بر این موضوع توضیح می دهد: قبل از سفر اربعین، چند باری به زیارت عتبات رفته بودم، اما تعاملی با مردم عراق نداشتم.

او می افزاید: وقتی پیاده روی اربعین آغاز شد، این سعادت نصیب شد در این مسیر گام بگذارم. در این ایام همه چیز فرق دارد؛ شما شرایط متفاوتی را تجربه می کنید و آدم های دیگری را می بینید. این پیاده روی سبب شده تا ما با میهمان نوازی آن ها آشنا شویم و برادرانه در کنار هم باشیم.

صفائی پیاده روی اربعین سنتی است که دوستان اهل بیت^(ع) آرزو دارند آن را تجربه کنند. برای برخی این شرایط مهیای شود و راهی دیار عشق می شوند و عده ای هم بنابه دلایلی، این حضور را به سال های آینده موکول می کنند. برای همراهی با مسافران این سفر معنوی، باحسین خدادادی، عضو شورای اجتماعی محله عبدالمطلب که پنجمین پیاده روی اربعینش را تجربه می کند، تلفنی گفت و گو کردیم.

●● به یاد اسرای کربلا

«خداوند نصیب همه عاشقان و دوستان بفرماید که به دفعات فراوان به زیارت سیدالشهدا^(ع) مشرف شوم و با معرفت قبور نورانی ائمه اطهار^(ع) را زیارت کنند.» حسین آقا حرفش را این طور آغاز می کند و می گوید: من به شخصه هر سال به یاد اسرای کربلا که آن ها را چهل منزل پیاده و با سختی به سمت دمشق بردند، در این مسیر حرکت و شرایط آن روزها را در ذهنم مرور می کنم. جالب است بدانید در این مسیر، وقتی از زائران دلیل حضورشان را می پرسیم، برخی از آن ها هم جوابی مشابه می دهند.

این عضو محله عبدالمطلب ادامه می دهد: صحبت درباره سفر اربعین، طولانی و مفصل است و شاید لازم باشد ساعت ها درباره آن حرف زد؛ زیرا از زمانی که وارد این سفر می شویم، مانند این است که وارد یک دنیای جدید شده ایم.

●● عشق خالصانه کودکان

هر سال در این مسیر، آدم هایی را با ویلچر می بیند یا سالمندانی که به سختی در مسیر حرکت می کنند، به ویژه در روزهای گرم تابستان، اما حضور دختر بچه های عراقی بیشتر از هر چیزی توجه حسین آقا را به خودشان جلب کرده است.

او برایمان تعریف می کند: تمام مسیر پیاده روی خاطره است. نمی توان هیچ کدامش را توصیف کرد. وقتی افراد مسن یا خانم هایی را که با بچه کوچک پیاده روی می کنند، می بینم با خودم می گویم این ها کجا و ما کجا؛ ما خیلی عقب هستیم. در میان همه این ها یک تصویر خوب از پیاده روی اربعین که بیشتر از همه به دلم نشسته، حضور دختر بچه ها در مسیر است که با جان و دل از زائران پذیرایی می کنند. آن ها ما را یاد سه ساله امام حسین^(ع) می اندازند.

خدادادی می گوید: دختر بچه ای بود که چون زبانش را نمی فهمیدم نتوانستم سنش را بپرسم، اما آن قدر خالصانه خدمت می کرد که توجه همه را به خودش جلب کرده بود. گرمای هوا برای همه طاقت فرسا بود، اما او بی توجه به این گرما تند تند به دست زائران شربت می داد و انگار خستگی برایش معنا نداشت. زیباترین چیزی که در او دیدم، دقت و توجهش به رفت و آمد زائران بود که در آن شلوغی، مبادا فردی تشنه از آن مسیر عبور کند. به نظر من، این تأثیر عشق به امام حسین^(ع) است که از کودکی در دل بچه ها می نشیند.

نوجوان فوتبالیست محله سجاد علاوه بر فوتبال، فعالیت فرهنگی هم دارد

زمین چمن، زمین زندگی

امید محله

●● چرا دروازه بانی را انتخاب کردی؟

چون دروازه بان مدیریت زمین را بر عهده دارد. باید نترس باشد و اعتماد به نفس بیشتری از سایر بازیکنان داشته باشد و بتواند به هم تیمی هایش انرژی بدهد. ضمن اینکه لباس دروازه بان و شکل بازی اش فرق می کند. قدرت بدنی هم برای دروازه بان خیلی مهم است و این ویژگی ها را دوست داشتم.

●● فوتبال را در چند جمله تعریف کن.

مثل زندگی است. در این رشته، هماهنگی، نظم و کار تیمی رایج می گیریم که همه این نکته ها به بهتر زندگی کردن کمک می کند.

●● به جز ورزش فعالیت دیگری هم داری؟

همراه با هم سن و سالانم در فعالیت های فرهنگی مسجد امام سجاد^(ع) حضور دارم و هسته سینما و بازیگری مسجد بر عهده من است. هر هفته فیلم های سینمایی را که محتوای فرهنگی و آموزشی دارد، در پاتوق محله پخش می کنیم.

●● قبول این مسئولیت از روی علاقه بود؟

بله. چند باری در مدرسه و حسینیه نمایش های موضوعی اجرا کردم. به سینما هم علاقه دارم و می توانم با پخش فیلم های خوب به خوب دیدن و خوب شنیدن هم سن و سالانم کمک کنم.

●● برنامه ات برای آینده چیست؟

هدفم راهیابی به تیم های معتبر کشور و جهان است. می خواهم جزو بازیکنان ثابت تیم ملی شوم و در مسابقات جهانی شرکت کنم.

●● در کدام تیم بازی می کنی؟

از سال گذشته به تیم نونهالان «نسیم پیکان مشهد» پیوستم و شهرپور امسال همراه این تیم در مسابقات لیگ استان بازی می کنم.

●● کدام پست را بیشتر دوست داری؟

در پست های مختلف به ویژه دفاع بازی کرده ام، اما دروازه بانی را بیشتر دوست دارم. یک سال گذشته هم دروازه بان بودم اما چند وقت اخیر با تشویق مربی در دفاع راست بازی می کنم.

●● چرا فوتبال را انتخاب کردی؟

پدرم به خاطر جثه و استخوان بندی درشتم می گفت کشتی برای من مناسب تر است. اما علاقه ام به توپ و زمین چمن باعث شد شیفته این ورزش شوم. علاوه بر این فوتبال، ورزشی سرعتی، قدرتی و استقامتی است. همه این معیارها کنار هم باعث شد که این رشته را انتخاب کنم.

●● از چند سالگی سراغ فوتبال رفتی؟

از پنج سالگی در آکادمی فوتبال ثبت نام کردم. با اتمام دوران دبستان، مشکلاتی پیش آمد که مجبور شدم مدتی ورزش نکنم، اما از فروردین سال گذشته، حرفه ای تر از گذشته فوتبال را ادامه می دهم.

صدرا تندرو پای می زند و همراه باتوپ از لابه لای موانع نزدیک به هم رد می شود تا کنترل بیشتری روی توپ داشته باشد. از کودکی عاشق فوتبال بوده و با همراهی پدر و مادرش، خودش را به زمین چمن بزرگ فوتبال می رسانده و پایه توپ می شده است. موسی شاکری نژاد، نوجوان چهارده ساله محله سجاد، حالا در لیگ دسته یک نوجوانان بازی می کند و برای مسابقات استانی آماده می شود. آواز نوجوانان فعال فرهنگی مسجد امام سجاد^(ع) هم هست و هسته سینما و بازیگری این مسجد را اداره می کند.